

Uchwała Rady Państwa z dnia 19 grudnia 1982 r.

Z dniem 31 grudnia zawieszenie stanu wojennego

Na podstawie art. 1a ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1982 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego (Dz. U. nr 3, poz. 18 i nr 41 poz. 272) — Rada Państwa na wniosek Rady Ministrów uchwala, co następuje:

PAR. 1

Zawiesza się z dniem 31 grudnia 1982 r. na całym terytorium Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej stan wojenny, wprowadzony ze względu na bezpieczeństwo państwa uchwałą Rady Państwa

z dnia 12 grudnia w życie z dniem 1981 r. (Dz. U. nr 29, poz. 155).

PAR. 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1981 r. (—) Henryk Jabłoński

Przewodniczący Rady Państwa

Sobotnie obrady Sejmu PRL

UCHWALENIE USTAW: O zmianie ustawy o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego

WARSZAWA (PAP). 18 bm. obradował Sejm PRL. Podjęte decyzje dotyczyły spraw, wokół których ogniskuje się w ostatnich tygodniach uwaga kraju, a związanych z wychodzeniem ze stanu wojennego, odbudowywaniem wzajemnego zaufania Polaków, kontynuowaniem procesu socjalistycznej od-

nowy. Kierując się nadzornymi racjami państwa i narodu Sejm uchwalił ustawy: — o zmianie ustawy o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego; — o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego.

Tym samym parlament otworzył drogę do podjęcia przez Radę Państwa uchwał pozwalających na wkroczenie z nowym rokiem w okres zawieszenia stanu wojennego.

Ma to być okres dalszego normalizowania życia kraju we wszystkich dziedzinach — przy radykalnym ograniczeniu lub zniesieniu zasadni-

czych rygorów obowiązujących od 13 grudnia ub. r. Ma to być czas ważkich zadań gospodarczych, społecznych i politycznych, porozumienia narodowego — czas „zbiorowego obowiązku”. Będzie to — jak stwierdził generał Wojciech Jaruzelski przed kilkoma dniami — doniosły krok ku całkowitemu zniesieniu stanu wojennego.

W wielostronnej, debacie poselskiej na te wątkowe tematy — rozpoczętej już na po-

przednim posiedzeniu Sejmu — odzwierciedlały się różnorodne społeczne opinie, a nastroje dominujące w Polsce w grudniu 1982 r. i racje polityczne — nade wszystko zaś — dążenie do rychłego, a zarazem jak najbezpieczniejszego wyrowadzenia kraju z kryzysu.

Posiedzenie Sejmu rozpoczęło się kilka minut po godz. 9.00. Na sali obrad — Wojciech Jaruzelski i Henryk Jabłoński. Posiedzenie otworzył mar-

szalek Sejmu Stanisław Gucwa.

Zgodnie z przyjętym na poprzedniej sesji plenarnej porządkiem dziennym, Izba przystąpiła do rozpatrzenia sprawozdania sejmowych komisji Spraw Wewnętrznych i Wymiarów Sprawiedliwości oraz Spraw Ustawodawczych o przedstawionych przez Radę Państwa projektach ustaw; o zmianie ustawy o szczególnej

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR

W sprawie pogłębiania jednności i skuteczności działań partii

Biuro Polityczne poddało wnikliwej analizie aktualną sytuację wewnątrz partii. Z oceny tej wynika, że w bieżącym roku partia, mimo zmniejszenia ilości członków, przejawia rosnącą stopniowo aktywność, umacnia ideowo-polityczną i organizacyjną jedność. Większość organizacji podstawowych odzyskuje zdolność do skutecznego działania, odbudowuje więź z ludźmi pracy, a przede wszystkim z klasą robotniczą.

Instancje i organizacje partyjne coraz skuteczniej izolując przeciwników socjalizmu podejmują wysiłki na rzecz utrwalenia spokoju, poprawy funkcjonowania gospodarki, pomocy ludziom, którym żyje się najtrudniej. Obecna sytuacja społeczno-polityczna i wynikająca z niej bliska perspektywa zawieszenia stanu wojennego, a jednocześnie istniejące jeszcze zagrożenia ze strony przeciwników, konieczność zaostrzonej walki ze społecznym złem, z przejawami niesprawiedliwości społecznej, wymagają dalszego umacniania zwartości i zdyscyplinowania szeregów partii. Zgodnie z uchwałą VII Plenum KC PZPR stanowi to warunek zwiększenia skuteczności działań i tym samym nakazuje skoncentrowanie wysiłku członków partii we własnych organizacjach podstawowych.

Jednocześnie członkowie partii winni w ramach określonych przez partię i zgodnie z zaleceniem jej instancji aktywnie uczestniczyć w masowych organizacjach społeczno-politycznych, a zwłaszcza wśród klasy robotniczej, inteligencji twórczej oraz młodzieży, docierać szeroko do bezpartyjnych.

Biuro Polityczne uznaje w związku z tym za niecelowe dalsze istnienie tych organizacji, stowarzyszeń i klubów, których działalność w obecnych warunkach powoduje rozpraszanie sił partii oraz nie sprzyja utrwalaniu jej, zgodnej z wymogami statutu, ideowo-politycznej i organizacyjnej jedności.

Biuro Polityczne zaleca wydziałom KC dokonanie wszechstronnej analizy czasopism, których działalność budzi zastrzeżenia z punktu widzenia realizacji uchwały IX Zjazdu i plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego oraz takie ich ideowo-polityczne ukierunkowanie, aby optymalnie służyły umacnianiu jedności, aktywności i skuteczności działań partii, a także tworzeniu klimatu sprzyjającego konsolidacji wszystkich sił społecznych stojących na gruncie socjalistycznej odnowy, pragnących umocnienia socjalistycznego państwa polskiego.

Zaleca także odpowiednim wydziałom dokonanie oceny działalności instytucji zaplecza teoretyczno-naukowego i szkoleniowego partii i podjęcia niezbędnych kroków zmierzających do zwiększenia ich udziału w walce ideologicznej, a w szczególności w tworzeniu klasowym kształtowaniu marksistowsko-leninowskiej wykładni przemian dokonujących się w partii i kraju.

Wszystkie instancje i organizacje partyjne winny zapewnić konsekwentną realizację tych decyzji.

BIURO POLITYCZNE KC PZPR

Pierwsze posiedzenie Tymczasowej Rady Krajowej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego

Budowanie porozumienia Polaków

Jan Dobraczyński — przewodniczącym Tymczasowej Rady Krajowej

WARSZAWA (PAP). Doniosłym faktem w życiu politycznym kraju było w piątek 17 bm., w Sali Kolumnowej Sejmu PRL pierwsze posiedzenie Tymczasowej Rady Krajowej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego. W obradach, którym przewodniczył wybitny pisarz Jan Dobraczyński, wzięło udział ponad 300 reprezentantów naszego społeczeństwa — przedstawiciele wojewódzkich i podstawowych ogniw PRON, liczna grupa działaczy OKON, działacze FJN, reprezentanci środowisk opiniotwórczych, zawodowych i społecznych — gowoli do składu Tymczasowej Rady Krajowej PRON.

Posiedzenie było kolejnym ważnym etapem organizacyjnego rozwoju ruchu społecznego, który — rodząc się i kształtując się spontanicznie, oddolnie w sposób autentyczny — skupił w ciągu ostatnich roku wokół idei odrodzenia i porozumienia narodowego tysiące ludzi dobrej woli oddanych całym swym sercem, obywatelską żarliwością sprawie socjalistycznej ojczyzny, pragnących działać na rzecz wyrowadzenia kraju z kryzysu, dla odnowy.

W obradach uczestniczyli członkowie najwyższych władz PZPR, ZSL i SD oraz stowarzyszeń chrześcijańskich: „PAX”, ChSS i PZKS — sygnatariuszy deklaracji z 20 lipca br. w sprawie PRON. Wśród nich: Wojciech Jaruzelski, Edward Kowalczyk, Jerzy Grzybek, Zenon Ko-

mender, Kazimierz Morawski, Janusz Zabłocki. Przybyli: przewodniczący Rady Państwa, przewodniczący OK FJN — Henryk Jabłoński i marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa.

Posiedzenie otworzył Jan Dobraczyński. Powiedział on m. in.: Tymczasowa Rada, która zebrała się dzisiaj składa się z przewodniczących wojewódzkich rad PRON, przedstawicieli podstawowych ogniw OKON, działaczy FJN, reprezentanci środowisk opiniotwórczych, zawodowych i społecznych — trzech stowarzyszeń politycznych i trzech stowarzyszeń katolickich, których deklaracja z 20 lipca br. powołała ten ruch. Obecni są członkowie komisji inicjującej. Pełny skład Rady wynosił w tej chwili ponad 300 osób. Poniżej ruch ten ma charakter otwarty, Rada będzie mogła i powinna dalej się poszerzać o tych, którzy zechcą przystąpić do narodowego dialogu.

Z chwilą powołania Rady sformalizowała się działalność komisji inicjującej jej utworzenie. Komisja odbyła w okresie 3 miesięcy od 15 września br. 4 plenarne zebrania, powołała 2 komisje problemowe, które opracowały zarys — ciągle jeszcze podlegający dyskusji — precyzujący istotę ruchu i jego miejsce w strukturze życia kraju. Komisja odbyła, o czym informo-

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

Oświadczenie Tymczasowej Rady Krajowej PRON

17 grudnia 1982 roku zebrała się na swoim pierwszym posiedzeniu Tymczasowa Rada Krajowa Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

Odpowiadając na oświadczenie Sejmu PRL z dnia 3 maja 1982 roku, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Zjednoczone Stronnictwo Ludowe, Stronnictwo Demokratyczne, Stowarzyszenie „PAX”, Chrześcijańskie Stowarzyszenie Społeczne, Polski Związek Katolicko-Społeczny — ogłosiły deklarację wzywającą do zespolenia w patriotycznym ruchu odrodzenia narodowego wszystkich tych nurtów aktywności społecznej i politycznej, które podjęły dzieło wyrowadzenia kraju z kryzysu, dzieło naprawy Rzeczypospolitej, utrwalenia w świadomości i praktyce zbiorowej ideału sprawiedliwości społecznej, socjalistycznej demokracji, praworządności i godności człowieka.

Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego, otwarty dla wszystkich Polaków, którzy stoją na gruncie Konstytucji PRL, staje się nowym, demokratycznym forum obywatelskiego dialogu.

Zgodnie z zasadami określonymi przez komisję inicjującą utworzenie Tymczasowej Rady Krajowej, w skład której weszli przedstawiciele wojewódzkich i podstawowych ogniw ruchu, liczna grupa działaczy obywatelskich komitetów odrodzenia narodowego, działaczy Frontu Jedności Narodu oraz przedstawiciele różnych środowisk zawodowych i społecznych.

Tymczasowa Rada Krajowa PRON jako platformę swojego działania przyjmuje deklarację w sprawie Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego z dnia 20 lipca br. Deklaracja ta określa podstawowe cele ruchu.

Kierując się tymi wskazaniami Tymczasowa Rada Krajowa wytycza sobie następujące zadania główne: — Chcemy budować porozumienie Polaków w podstawowych sprawach narodu i państwa, przełamywać bariery społecznej nieufności, gotowi jesteśmy w tej sprawie do współpracy z innymi.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 4)

W 60. rocznicę utworzenia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR

WARSZAWA (PAP). Z okazji 60. rocznicy utworzenia Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, ambasador ZSRR — Borys Aristow wydał przyjęcie w salach ambasady w Warszawie.

Na przyjęcie przybyli: I sekretarz KC PZPR, prezes Rady Ministrów, przewodniczący WRON, gen. armii — Wojciech Jaruzelski, przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński, marszałek Sejmu — Stanisław Gucwa, przewodniczący OK SD, wicepremier — Edward Kowalczyk.

Obecni byli członkowie Biura Politycznego KC PZPR, zastępcy, członkowie Sekretariatu KC: Kazimierz Bar-

(DOKOŃCZENIE NA STR. 3)

F. Castro

przyjął M. F. Rakowskiego

HAWANA (PAP). Pierwszy sekretarz KC Komunistycznej Partii Kuby, przewodniczący Rady Państwa i Rady Ministrów FIDEL CASTRO przyjął wicepremiera Rady Ministrów PRL MICYSZŁAWA F. RAKOWSKIEGO na zakończenie jego pobytu na Kubie. Podczas tego spotkania przywódca kubański przekazał podziwianie dla pierwszego sekretarza KC PZPR, prezesa Rady Ministrów, gen. WOJCIECHA JARUZELSKIEGO.

Wicepremier PRL spotkał się również z zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR, sekretarzem KC KPK JESUSEM MONTANE OROPESA oraz wiceprzewodniczącym Rady Ministrów Kuby DIOCLESEM TORRALBA GONZALEZEM.

30 grudnia

Sesja Rady Narodowej m. Krakowa

Prezydium Rady Narodowej miasta Krakowa informuje, że termin 30 grudnia XVIII Sesja Rady zwołanej uprzednio na 21 grudnia br. zostaje przesunięty na dzień 30 grudnia 1982 r. godz. 10.

Miejsce sesji oraz przesłany projekt porządku obrad i materiały pozostają bez zmian. Tematem będą założenia rozwoju województwa krakowskiego w latach 1983—85.

Posiedzenie zespołu radnych — członków PZPR odbędzie się w dniu 20. XII, br. o godz. 13.00.

Posiedzenie zespołu radnych — członków SD zwołane uprzednio na dzień 21 grudnia 1982 r. godz. 9 — zostaje przesunięty na dzień 30 grudnia 1982 r. w sali Diella przy placu Wiosny Ludów 3/4.

Posiedzenie zespołu radnych bezpartyjnych odbędzie się w dniu 21. XII, br. o godz. 9 w sali Diella przy pl. Wiosny Ludów 3/4.

Konferencje sprawozdawcze PZPR

Tarnów: O wiarygodności partii zadecyduje rzetelna realizacja programu

(INF. WL.) „Od postawy re-

prezentowanej przez członków partii, od umiędzienia programowania ich działań zależy będzie realizacja tego wszystkiego, co w partii chcemy osiągnąć. Wspólnej odpowiedzi wymaga jednak pytanie — w jaki sposób, jakimi formami i metodami mamy tworzyć w okresie kryzysu ekonomicznego, politycznego i moralnego warunki, które sprzyjałyby kształtowaniu widzących motywy oraz postaw członków PZPR”.

— ten fragment z obszernego referatu, przedstawionego przez I sekretarza KM PZPR w Tarnowie Henryka Dąbrowskiego był niekiedy mottem wielogodzinnej, ożywionej, a momentami gorącej dyskusji na odbywającej się w minioną sobotę konferen-

cji sprawozdawczej miejskiej instancji partyjnej w Tarnowie.

W minionych 19 miesiącach w organizacji tej prace przebiegała właściwie bez zakłóceń, jednak była niepokojąco spokojna i tu dała o sobie znać. Do Komisji Kontroli Partyjnej skierowano w okresie sprawozdawczym 53 interwencje. Większość z nich nie miała uzasadnienia, w 20 chodziło o odwołania od decyzji wykluczenia z partii — gros rozpatrzono pozytywnie.

W dyskusji prezydent Tarnowa MICYSZŁAW STRZELECKI mówił o problemach społeczno-gospodarczych miasta. Szczególnie niepokoi sytuacja mieszkaniowa.

W dużej mierze zastręga partii — stwierdził Józef Uryga z KW MO — jest to, że w

minionym okresie nie doszło w województwie do poważniejszych wystąpień ulicznych. Czy i jak organizacje partyjne dadzą sobie radę po zawieszeniu stanu wojennego — to pytanie, na które trzeba szukać odpowiedzi już teraz.

„Czy potrafimy być wiarygodni i silni — pytał Franciszek Styczeń, I sekretarz KZ PZPR przy UW w Tarnowie, stwierdzając, że będzie to możliwe jeśli organizacje partyjne — począwszy od tych najmniejszych — będą konsekwentnie i rzetelnie realizowały przyjęte programy.

Sekretarz KZ PZPR w tarnowskich „Azotach”, MICYSZŁAW WITOWSKI poświęcił swoje wystąpienie m. in. postawom członków partii.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Renowacja chorągwi powstańców z 1863 r.

I sekretarz Komitetu Krakowskiego PZPR — Józef Gawęda wraz z prezydentem miasta Krakowa, przewodniczącym Krakowskiego Obywatelskiego Komitetu Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa — Tadeuszem Salwą, spotkali się w ubiegły piątek z generałem dywizji Czesławem Czubryt-Borkowskim — sekretarzem generalnym Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa.

Generał Czubryt-Borkowski przedstawił dzieje chorągwi powstańców z 1863 roku, znajdującą się obecnie w krakowskim Muzeum Narodowym. Doceniając ogromną wartość tego zabytku — symbolu, podjęto decyzję o jego renowacji. Postanowiono również zlecić wykonanie dwu kopii chorągwi.

Chorągiew pochodzi z Kościoła rzymsko-katolickiego w miasteczku Suraz. W czasie powstania styczniowego stała się ona sztandarem bojowym

Konferencja w Biurze Prasowym Rządu

Wysokość emerytur będzie zależała od zarobków

(OBSŁUGA WŁASNA). „Nowa ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin jest wiadomym aktem prawnym, którego zasadą stanowią będą podstawą do porządkowania całego rozbudowanego systemu ubezpieczeń społecznych” — stwierdził na konferencji prasowej zorganizowanej 17 grudnia w Biurze Prasowym Rządu dyrektor generalny w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dr Jerzy Pacho.

Ustawa ma dwa zasadnicze cele — likwiduje „stary portfel” rent i emerytur dzięki rewaloryzacji wszystkich świadczeń, przynależnych do 31 grudnia 1981 r., a na przyszłość stwarza system świadczeń wiązanych, dzięki roz-

rocznej waloryzacji, ze wzrostem średniej płacy w gospodarce.

Podkreślono na konferencji, że założeniem operacji rewaloryzacji jest przywrócenie związku wysokości świadczenia z pracą i jej efektami, że ponowne przeliczenie podstaw ich wymiaru ma na celu otwarcie dawnej wartości osłaganych przed emeryturą zarobków i zlikwidowanie niesłusznym aplaszem wysokości rent i emerytur oraz ich faktycznego zrównania.

Nie będzie więc równych emerytur — mówili na konferencji przedstawiciele MPPiSS. — Obecnie ok. 60 proc. emerytur otrzymuje świadczenia w wysokości 4650 zł, natomiast w wyniku rewaloryzacji nastąpi roz-

warstwienie wypłat. Kto zarabiał relatywnie więcej przed emeryturą, otrzyma wyższą podwyżkę.

Dziennikarze przesłuchali te różnice na dwóch przykładach przeliczeń emerytury z 1968 roku, kiedy średnia płaca wynosiła 2100 zł.

Obywatel I odszedł wówczas na emeryturę z zarobkami 3 tys. zł, zgodnie z tabelą przeliczeń zawartą w ustawie, (opublikuje ją niedługo, „dziennikarz sejmowy”) temu rocznikowi emerytalnemu przysługują przelicznik starej podstawy wymiaru świadczenia, wynoszący 302 proc., jednak kwotowo nie może to być więcej niż 6300 zł i nie mniej niż 3150 zł.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Nowy Sącz: Działalność z pożytkiem dla całego miasta

(Inf. wt.) Partii w Nowym Sączu przyświeca prosto i jasno sformułowany cel: działać z pożytkiem dla całego miasta. Bo partia nie może być oderwana od społeczeństwa, jego trosk i dążeń. Warto te myśli w programie miejskiej sądeckiej organizacji partyjnej, przyjętym przez konferencję sprawozdawczą obradującą w ub. platem. Referat Egzekutywy KM, wygłoszony przez jej I sekretarza, Zbigniewa Harafę dokonał próby wszechstronnej oceny okresu sprawozdawczego. Z szeregu PZPR odeszło 1600 ludzi, osłabieniu uległa dyscyplina partyjna. Zakończona kampania sprawozdawcza miała na celu przezwyciężenie tych słabości. W dużym stopniu zostało to osiągnięte.

Teraz czas myśleć o przyszłości, znalezieniu kłucza do rozwiązania wielu problemów.

Drgnęło w przemyśle. Pierwszy raz od 12 miesięcy zanotowano lekki wzrost produkcji. Nie można nieestety powiedzieć tego o budownictwie. Na duże inwestycje czeka gospodarka komunalna, bez której w budownictwie mieszkaniowym ani rusz. Sprawa szpitala doczekała się częściowego rozwiązania tj. budowy pawilonu rotacyjnego, później zaś nastąpi remont budynku głównego.

Podsumowując dyskusję, obecny na konferencji I sekretarz KW PZPR, Józef Brożek słusznie przestrzegł: „dajemy mniej, dzielimy chętelibyśmy więcej. W każdej sprawie wy-

bierzmy jedną, najbardziej realną koncepcję, by iść do przodu, nie tracić czasu na dyskusje i sprzeczki”.

W pracach konferencji uczestniczyli również: wicewójtowa nowosądecki Władysław Gawlas, przewodniczący MRN, Franciszek Bolesław, preka gospodarka komunalna, bez której w budownictwie mieszkaniowym ani rusz. Sprawa szpitala doczekała się częściowego rozwiązania tj. budowy pawilonu rotacyjnego, później zaś nastąpi remont budynku głównego.

Podsumowując dyskusję, obecny na konferencji I sekretarz KW PZPR, Józef Brożek słusznie przestrzegł: „dajemy mniej, dzielimy chętelibyśmy więcej. W każdej sprawie wy-

(k-b)

Konferencje sprawozdawcze PZPR

Myślenice: Partia odbudowuje wiarygodność i autorytet

W szczególnie ciężkich warunkach przyszło działać myślenickiej organizacji i instancji partyjnej w pierwszym — 21-miesięcznym — okresie bieżącej kadencji. W referacie sprawozdawczym wygłoszonym podczas odbywającej się w ub. piątek konferencji sprawozdawczej I sekretarz Komitetu Miejsko-Gminnego PZPR w Myślenicach Janusz Kogut powiedział: „Do władz partyjnych weszli w większości ludzie pierwszą raz podejmujący pracę na tym szczeblu, wielu starych, wypróbowanych towarzyszy nie zostało wybranych wówczas na te stanowiska, wielu rozgorączczonych porażkami politycznymi, odsunęło się od aktywności politycznej. Zmieniająca się sytuacja społeczno-polityczna, zwłaszcza przy osłabieniu całej naszej myślenickiej organizacji partyjnej, jej jedności, zwałości, przy obniżeniu autorytetu i wiarygodności — nie sprzyjała realizacji uchwał, a dodatkowym problemem była znana szeroko tzw. sprawa myślenicka, sztucznie rozdmuchiwana przez cały 1981 r., co nie pozwalało na odwrócenie się od przeszłości, skupienie się na najważniejszych celach partyjnych. Z czasem dochodziło jednak do przełamania trudności, a następowało to zwłaszcza w trakcie kampanii sprawozdawczej w organizacjach i instancjach partyjnych.”

Omawiając wszechstronnie i inne problemy myślenickiej organizacji partyjnej Janusz Kogut podkreślił, iż przygotowany już proces przyjmowania kandydatów do partii, zwłaszcza z grona ludzi młodych, powinien być wkrótce skutecznie rozwinięty.

Podczas konferencji sprawozdawczej wystąpił nacelnik miasta i gminy Stanisław Kof. Mocno zaakcentował niezbędność stażowej roli działalności wszelkich instytucji lokalnej władzy wobec społeczeństwa. Społeczeństwo i szlachnie, krytykując władzę, powinno jednak już teraz, a są po temu odpowiednie warunki, w coraz szerszej mierze pomagać władzy. Idzie zaś w miasto i gminę Myślenice o realizację najważniejszych przedsięwzięć służących zarówno stabilizowaniu życia politycznego, jak też podnoszeniu poziomu gospodarowania, polepszeniu warunków życia.

Do tych spraw nawigali występujący w dyskusji: Edward Łapa — dyrektor naczelny „Galalitu”, Edward Ozióg — I sekretarz POP Borzęty, Władysław Matlak — robotnik PKS — Myślenice, Marian Łapa s. Rej. Przew. Gosp. Komunalne, Jan Motyka — przewodniczący Zarządu ZMS w Myślenicach, Jerzy Starowicz — sekretarz KMG PZPR, Wiesław Bobowski — przewodniczący Zarządu

Wojciech Jaruzelski przyjął... sekretarza generalnego KP Argentyny...

WARSZAWA (PAP). 17 bm. I sekretarz KC PZPR gen. armii Wojciech Jaruzelski przyjął kończącego wizytę w naszym kraju sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Argentyny Athosa Favę. W spotkaniu uczestniczył członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Józef Czyrek.

...wiceprzewodniczącego rządu CSRS...

WARSZAWA (PAP). 17 bm. I sekretarz KC PZPR, prezes Rady Ministrów, gen. armii Wojciech Jaruzelski przyjął wiceprzewodniczącego rządu CSRS Rudolfa Kohlička, przebywającego w Polsce z okazji XX sesji polsko-czechosłowackiego Komitetu Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej. W trakcie rozmowy poruszano wzajemne problemy polsko-czechosłowackiej wymiany handlowej oraz współpracy przemysłowej, ze szczególnym uwzględnieniem działań na rzecz maksymalnego spożytkowania stosunków gospodarczych między PRL i CSRS dla stabilizowania i ożywienia polskiej gospodarki. W rozmowie wziął udział wiceprezes Rady Ministrów Zbigniew Madej. Obecni byli ambasadorowie Jirzi Divis i Andrzej Jedynak.

I prezesa ChSS K. Morawskiego

WARSZAWA (PAP). W dniu 18 bm. I sekretarz KC PZPR, prezes Rady Ministrów, gen. armii Wojciech Jaruzelski przyjął prezesa ChSS, członka Rady Państwa Kazimierza Morawskiego, w związku z 25-leciem Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Politechnicznego. W toku rozmowy prezes ChSS przedstawił społeczno-polityczny, wydawniczy i organizacyjny dorobek organizacji oraz scharakteryzował główne kierunki aktualnych prac i dalszych zamierzeń stowarzyszenia.

Gen. Jaruzelski wypowiedział się pozytywnie o działalności stowarzyszenia oraz zamierzeniach poszerzenia jego uczestnictwa w życiu publicznym kraju, w duchu odpowiedzialności za sprawę narodu i ludowego państwa.

Dalekopisem z kraju...

(a) W 12 ROCZNICĘ Grudnia 1970 roku w Szczecinie oddano hołd pamięci ofiarom tragicznych wydarzeń. Przed tablicą pamiątkową przy bramie głównej Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Wankowskiego złożono 17 bm. wieńce i wianki kwiatów.

SLUŻBA Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej MO w Szczecinie ujawniła w jednym z mieszkań na terenie Stargardu w woj. szczecińskim nielegalną drukarnię. Właściciel mieszkania, 28-letni Grzegorz K. inżynier budowlany zatrudniony w stargardzkiej PKP sporządzał i rozprowadzał antypaństwowe ulotki sygnowane przez TKK NSZZ „Solidarność” podległą Stargard. Decyzją prokuratora rejonowego w Stargardzie Grzegorz K. został aresztowany.

SZALEJACY przez 3 doby, od 15 bm. szturm na Bałtyku należał do najwciążliwszych w ostatnim czasie. Siła wiatrów osiągała w porannych 11-12 stopni w skali Beauforta a więc prawie maksymalną notowaną na Bałtyku. Siła wiatrów osiągała 120 km na godzinę, dla porównania „rekordowa” notowana w tym rejonie wynosiła 144 km na godz.

Niestety, pomimo maksymalnych wysiłków i ofiarnej postawy żagló 7 jednostek polskiego ratownictwa okrętowego i współpracujących z nimi jednostek urzędu morskowego i „Petrolaitu”, nie udało się uniknąć ofiar ludzkich i poważnych strat.

Zginęło 3 rybaków, zatopiono 2 kutry rybackie „UST-115” i „HEL-35” z Utki i Helu, znaczne straty zanotowano na Wybrzeżu.

W DNIE 16 bm. Sąd Warszawskiego Okręgu Wojskowego, po rozprawie przeprowadzonej w trybie postępowania w stosunku do nieobecnego, ogłosił wyrok w sprawie przeciwko Zdzisławowi Maciejowi Rurarzowi — b. ambasadorowi PRL w Japonii.

Sąd uznał Z. Rurarza winnym zbrodni zdrady ojczyzny i skazał na karę śmierci oraz na kary dodatkowe — pozbawienia praw publicznych na zawsze i konfiskatę mienia w całość.

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

kowski, Tadeusz Czechowicz, Józef Czyrek, Stanisław Kalkus, Stefan Olszowski, Albin Siwak, Marian Woźniak, Jan Głowczycki, Czesław Kiszcak, Włodzimierz Mokrzyński, Florian Siwicki, Manfred Gorywoda, Zbigniew Michalek, Marian Orzechowski.

Przybyli zastępcy przewodniczącego Rady Państwa: Kazimierz Secomski, Zdzisław Tomal, wicemarszałkowie Sejmu: Jerzy Odrowłak, Halina Skibniewska, Piotr Stefański, wicepremierzy: Zenon Komender, Zbigniew Madej, Janusz Obodowski, Zbigniew Szafajka. Obecny był przewodniczący Tymczasowej Rady Krajowej PRON — Jan Dobrzański.

W przyjęciu uczestniczyli również ministrowie, posłowie na Sejm, gospodarze stolicy, przedstawiciele licznych środowisk zawodowych, reprezentanci świata nauki i kultury, działacze organizacji społecznych i młodzieżowych, generalicja WP. Wśród gości znaleźli się też weterani ruchu robotniczego i rewolucyjnego, uczestnicy walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, kombatan ci II wojny światowej.

Obecni byli przedstawiciele dowództwa Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej oraz dowództwa Układu Warszawskiego.

Przybyli szefowie i członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych.

Przyjęcie upłynęło w bardzo serdecznej, przyjacielskiej atmosferze.

W USA o obradach Sejmu

WASZYNGTON (PAP). Przebieg i wyniki obrad Sejmu polskiego są w Stanach w niedziele jedną z czołowych informacji prasy i telewizji. To zainteresowanie nie jest jednak jednoznaczne z sympatią. Decyzje Sejmu polskiego drażnią waszyngtońskie koła polityczne i większość komentatorów amerykańskich. Prasa i telewizja USA podają wypowiedzi przedstawicieli polskiej opozycji anty-socjalistycznej znajdujących się przeważnie poza granicami Polski, którzy starają się wypaczyć intencje uchwał sejmowych. W sumie amerykańska opinia publiczna odbiera wydarzenia w Polsce odbite w krzywym zwierciadle, a komentarze amerykańskie odzwierciedlają na ogół nie tyle polską rzeczywistość, ile niezadowolone administracji i części kół politycznych Waszyngtonu z tego, że w Polsce umacnia się proces polityczny, który skompromituje dotychczasową linię polityki Reagana wobec naszego kraju.

Nie kryją tego najpoważniejsi amerykańscy komentatorzy polityczni. Jeden z nich, Joseph Kraft, pisze m. in. że Polska przeszła przez rok stanu wojennego „bez poważniejszych incydentów”, po czym dodaje: „sprawiono, że sankcje amerykańskie wyglądają idiotycznie”.

...i ze świata

W PIĄTEK przedstawiciele 35 delegacji, które uczestniczą w międzynarodowym sympozjum poświęconemu nowym rodzajom energii.

Raz jeszcze potęplił obrońcy nuklearnej wskazując na niszczycielskie i katastroficzne skutki jej działania.

AGENCJA TASS oświadczyła, że insynuacje rozpowszechniane w niektórych krajach zachodnich, jakoby pewne kraje socjalistyczne były zamieszane w zamach na życie papieża Jana Pawła II w maju ub. roku, są absurdalne i nieprawdziwe od początku do końca.

Kampania propagandowa przeciwko Bułgarii i jednoczesne oszczercze aluzje wobec Związku Radzieckiego — głosi oświadczenie TASS — są tak niedorzeczne, że można by nie zwracać na nie uwagi, gdyby nie to, iż stanowią próbę zagrani na uczuciach ludzi wierzących i usposobienia ich nieprzychylnie do Związku Radzieckiego i innych krajów socjalistycznych.

KANCLERZ RFN Helmut Kohl celowo doprowadził do porażki swego rządów w parlamencie w głosowaniu nad wnioskiem o wotum zaufania dla gabinetu chadecko-liberalnego, aby w ten sposób utworzyć drogę do rozwiązania Bundestagu i rozpisania przedterminowych wyborów parlamentarnych.

JAK Poinformowała agencja TASS, w piątek zmarł nagle w 59 roku życia jeden z największych skrzypków radzieckich, laureat Nagrody Leninowskiej, prof. Państwowego Konserwatorium w Moskwie, Leonid Kogan.

Wyróżnienie społecznych inspektorów

(Inf. wł.) W miniony piątek z udziałem m.in. prezydenta m. Krakowa Tadeusza Salwy i z-cy dyrektora Biura do Walki z Przestępczością Gospodarczą KG MO p. Tadeusza Stasiaka odbyło się uroczyste posiedzenie Wojewódzkiej Komisji do Walki ze Spekulacją. Jak poinformował z-ca komendanta wojewódzkiego MO w Krakowie p. Marian Furgala, w ciągu kończącego się roku w Krakowskim nie zanotowano ilościowego wzrostu przestępczości. Do grudnia wszczęto 9225 postępowań przygotowawczych (tyle samo co w analogicznym okresie roku ub.), z tym jednak, że było więcej tak groźnych przestępstw, jakimi są zabójstwa, rozbój, kradzieże mienia prywatnego i społecznego, a także że gwały. Wzrosły również rozmiary spekulacji, która nadal jest b. groźna.

Wartość towarów, zakwestionowanych u spekulantów, szacuje się w woj. krakowskim na 55 mln zł, towary o wartości 10 mln zł ukradli nieuczciwi sprzedawcy placówek handlowych przed klientami, a zakwestionowany łup, będący wynikiem dewizowo-przemysłowej działalności, szacuje się na 60 mln zł. W dalszym ciągu niepokoi także spora liczba osób nadmier-

Red. HALINIE KŁAJ

dlugoletniej, pracownicy naszej redakcji w wyrazie współczucia i powodu smierci MATKI składają Koleżanki i Koleżki z redakcji „Gazety Krakowskiej”

Czy można pokonać inflację?

Red. Jacek Balcewicz przekazuje z Warszawy

Dla znakomitej większości ludzi inflacja to wysokie i stale rosnące ceny. Ale ceny — to tylko objaw. Inflacja to choroba całej gospodarki. Walcząc z wysokimi cenami, zwalczamy tylko doźniące objawy, a mechanizm je powodujący pozostaje i działa dalej.

Więc najpierw definicja. Co to jest inflacja? Inflacja to redestybacja. To wtórny nieuzasadniony niczym i zawsze niesprawdliwy podział dochodu narodowego... Inflacja może być popytowa — wtedy kiedy ceny rosną na skutek braku na rynku pożądanego ilości towarów i kosztów — wtedy kiedy ceny są wynikiem rosnących kosztów. W Polsce na ogólną kwotę 1 tys. 200 mld złotych — 740 mln przypada na inflację kosztową — reszta to inflacja popytowa.

Inflację można również podzielić na otwartą, kiedy to ceny w sposób niczym nie krępowany zmierzają do osiągnięcia równowagi na rynku i tłumiona — kiedy państwo dostępnymi sobie instrumentami próbuje inflację stłumić — po to aby w sposób doraźny zmniejszyć dotkliwe — szczególnie dla najuboższych grup społeczeństwa — jej skutki.

Inflacji jednak nigdy nie da się stłumić do końca. Jej prosta konsekwencją są: kolejkę, regramentacja, czarny rynek, spekulacja, demoralizacja aparatu handlu i na samym końcu — element domykający prostu dodatkowo szarpać, skoro dotychczasowa produkcja przy obecnym poziomie cen zapewnia im zupełnie spokojną egzystencję. Na to nakładają się jeszcze odruchy społeczeństwa.

Wystarczy tu prosty przykład — żyteki. Ich dostawy wcale nie są mniejsze, niż w roku poprzednim, ale żyteki w kioskach nie ma. Jedni mają takie zapasy że starczy im do końca życia, a drudzy zapuszczają brody — nie daleko, że kontestują tylko dlatego, że... nie mają się czym ogolić. Jak więc z tego wszystkiego wyjść? Jedną z podstaw może być wywołanie taniej i jakościowo dobrej produkcji. Łatwo powiedzieć, łatwo napisać — trudno zrobić. Więc skąd się biorą koszty? Z biurokracji, która jest niezniszczalna, ze złej pracy. W myśl zasady, że zlej pracy. W myśl zasady, że zlej pracy. W myśl zasady, że zlej pracy. W myśl zasady, że zlej pracy.

Na temat szans i możliwości pokonania inflacji dyskutowano w piątek na spotkaniu dziennikarzy zajmujących się problematyką ekonomiczną z prof. Mieczysławem Mieczysławem — wiceministrem finansów, Włodzimierzem Cymbałą — szefem doradców Przewodniczącego Komitetu Planowania i R. Grzegorzem Kołodko z SGPIIS, doradcą prezesa NBP.

JACEK BALCEWICZ

Dobczyce: Najważniejsze problemy gminy

W ub. piątek, odbyła się w Dobczycach konferencja sprawozdawcza miejsko-gminnej organizacji PZPR. W związku z przesłaniem wcześniej członkom instancji referatem egzekutywy Komitetu Miejsko-Gminnego — I sekretarz Jan Bała wygłosił krótkie wprowadzenie do dyskusji, punktuje główne kierunki działania.

W swoim wystąpieniu nacelnik Urzędu Miejsko-Gminnego — Włodzimierz Żulawski zapoznał uczestników konferencji z planem społeczno-gospodarczym na lata 1983-85, w którym na czoło wysuwa się budowa nowych szkół w Brzezowej i Kornacie, a w następnej kolejności w Brzeczowicach oraz otwarcie już w 1983 r. Zasadniczej Szkoły Rolniczej, problemy komunalne, budownictwo mieszkaniowe.

Dyskusja objęła swoim zasięgiem wszystkie dziedziny pracy partyjnej od spraw wewnątrzpartyjnych, rozliczenia członków plenum z ich postaw i zaangażowania, po sprawę młodzi, potrzebę częstej obecności członków instancji w szlubszych wiejskich POP, dobrej współpracy z ZSL i problemy zaopatrzenia rolnictwa, starania o wodę dla miasta i wsi — właśnie tu, gdzie buduje się u-

Koniusza: problemy młodzieży sprawą pierwszoplanową

(Inf. wł.) Z udziałem sekretarza KK PZPR Jana Brońka oraz przewodniczącego KKKP Leonarda Żukiewicza obradowała 18 bm. konferencja sprawozdawcza gminnej organizacji partyjnej w Koniuszy, która podsumowała i oceniła działalność partii za ostatnie 19 miesięcy a także dokonała uzupełnień programowych.

Wśród wielu poruszonych zagadnień na plan pierwszy wysunęły się sprawy gospodarki rolnej, komunikacji, handlu i usług, kultury, oświaty i opieki społecznej. Także problemy melioracji i zaopatrzenia wsi w wodę zostały ujęte w referacie I sekretarza KG PZPR Stanisława Kacmarczyka — ko- sztem 6 mln otworzono 16 km sieci rowów melioracyjnych choć wciąż nie rozwija się to problem, a w planie na 1983 r. znajduje się budowa wodociągów dla 6 wsi.

W dyskusji zwracano uwagę na poważne braki w za-

Gmina Łącko: pozyskać młodych dla partii i jej idei

(Inf. wł.) W gminie Łącko w województwie nowosądeckim organizacja partyjna nie jest liczna. Minione miesiące poważnie uszczupliły jej szeregi. W tej sytuacji ze świadomością, że będzie to praca długofalowa, partia podejmuje konkretne działania w środowisku młodzieży.

Specyfika gminy Łącko — słynącej z doskonale rozwinię-

Tarnów: O wiarygodności partii zadecyduje rzetelna realizacja programu

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Leon Suliga, I sekretarz KZ PZPR w Zakładach Mechanicznych „Tarnów” mówił o zadaniach stojących przed organizacjami partyjnymi, działającymi w zmieniach — w porównaniu z rokiem ubiegłym — warunkach. Wspomniał o reformie gospodarczej, że nie można czekać wyłącznie na ogólnie u-

stalenia właśnie teraz, gdy są realne szanse rozwoju samostanowienia, jednego z czynników od których zależy powodzenie reformy.

Na zakończenie głos zabrał członek Biura Politycznego KC, I sekretarz KW PZPR w Tarnowie Stanisław Opalko. W swoim wystąpieniu omówił aktualną sytuację społeczno-gospodarczą w kraju i województwie, przedstawił zadania, stojące przed wojewódzką instancją partyjną, której działania zmierzają do roz-

wiązania ważkich problemów miasta i jego mieszkańców.

Sześciu zasłużonym działaczom partyjnym wręczono pamiątkowe medale z okazji stulecia polskiego ruchu robotniczego.

W obradach wziął również udział komisarz — pełnomocnik KOK w województwie tarnowskim p. Adam Sze- gidewicz. (wiel — wq)

Renowacja chorągwi powstańców z 1963 r.

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

powstańców. Jej pierwszym chorążym był Świątopełk Mirski (pseudonim Szymon Wiru- nas-Szydłowski), aktywny działacz polskich organizacji narodowych i uczestnik powstania styczniowego. Po jego śmierci (w 1906 r.) kolejnym chorążym został Zygmunt Niesobla Krzywosiad Kępiński, były ulan oddziału powstań- czych Langiewicza, Miniew- skiego i Komorowskiego. Po wybuchu I wojny światowej sztandar przekazano na przechowanie dr Aleksandrowi Czolowskiemu w Archiwum Muzeum Miejskich we Lwowie.

W Polsce niepodległej, u- chwały Koła Uczestników Powstania 1863/4, jego prezes Leon Szyrocyński uroczystie ofiarował sztandar w dniu 3 maja 1923 roku — Korpusowi Kadetów nr 1. Wracając sztandar ówczesnemu komendantowi korpusu majorowi Tadeuszowi Machalskiemu poświęcił on m.in.: „*sym symbolicznym aktem oddajemy wielką tradycję tych co po zmroźnej pracy już cicho odchodzą, w ręce i serca najmłodszych, którzy do pracy ojczyźnie dopiero się gotują*”. Po wygłoszeniu słubowania mjr. Machalski przekazał sztandar postwoi w składzie: por. Władysław Guttyr oraz kadeeci — Zdzisław Nadzikiewicz, Czesław Blok i Jan Czajkowski.

Było tradycją, że ów poszarpany kulami sztandar powstalczy, obszyty dla zabezpieczenia pasem amarantowej materii, najstarsza kompania przedopuszczeniem korpusu kadetów — przekazywała uroczystie kolejnemu rocznikowi.

Kronika dnia

Bułgarscy goście w Krakowie

Na zaproszenie redakcji „Nowych Drog” przebywają w Polsce delegacja bułgarskiego organu teoretycznego KC BPK „Nowo Wremo” — członek kolegium redakcyjnego prof. Donce Daskalov i kierownik działu partyjnego Peter Diodow. Od piątku do niedzieli bułgarscy goście przebywali w Krakowie. Odwiedzili niektóre wydziały HIL i spotkali się z kierownictwem partyjnym i administracyjnym kombinatu, odbyli spotkanie w Komitecie Uczelnianym PZPR Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także przyjęci zostali przez se-

30 lat Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH

Inf. wł. W piątek odbyło się nadzwyczajne posze- rzone posiedzenie Rady Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH związane z 30-leciem działal- ności tegoż Wydziału. Przybył m. in.: sekretarz

Wydział Maszyn Górniczych i Hutniczych jest drugim co do wielkości wydziałem uczelni, związa- ne z nim były takie sławne nazwiska jak: prof. Wacław Olszak, prof. Stanisław Ziemia, prof. Władysław Bogusz. W ciągu 30 lat wykształcił 6 tys. inżynierów, zatrudnia 480 pracowników dydaktycznych wśród nich 41 profesorów i docentów. Ma na swym koncie wiele osiągnięć na skalę światową.

W trakcie uroczystości doc. Adam Siemieniec otrzymał tytuł „Zasłużonego Nauczyciela PRL”, wręczono także „Medale KEN”. Złote Krzyże Zasługi i odznaczenia regionalne.

Odsłoniła także została tablica pamiątkowa — poświęcona pamięci prof. Stanisława Markowskiego — wieloletniego dziekana wydziału. (Jb)

Wysokość emerytur

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

czyli kwota wchodząca do nowego świadczenia w 100 proc. plus 4373 zł (czyli 55 proc. od reszty podstawy wynoszącej tu 7950 zł) plus 548 zł (5 proc. podstawy za lata pracy powyżej 20, liczone po 1 proc. za każdy rok, jednak nie mniej niż 5 proc.). Daje to emery- turalną kwotę 10 000 zł. Jednak obywatel II, który w tym samym roku odszedł na emeryturę z zarobkami 1200 zł — otrzyma po analogicznym przeliczeniu emery- tury 5235 zł.

Jak poinformowano dzien- nicznie, obywatel II otrzymał 3000 zł kwoty degresyjnej, nikarzy, obywatel II otrzyma

Sporo uwagi poświęcono sy- stemowi waloryzacji rent i emerytur, który uruchomiony zostanie 1 marca 1986 roku. Powiązanie podstawy wymit- rą świadczenia ze średnią pla- cą spowoduje coroczne prze- liczenie tej podstawy oraz in- nych opartych na niej skład- ników świadczenia. Będzie to operacja każdorazowo bardzo pracochłonna, ale zapobiegnie spadkowi wartości emerytur, rent, a także niepożądanemu ich zrównywaniu.

JOLANTA KRONER

Ustawa z dnia 18 grudnia o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

ART. 1.

1. Zawieszenie stanu wojennego, wprowadzonego ze względu na bezpieczeństwo państwa, powoduje niestosowanie rygorów przewidzianych w dekrecie z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. nr 29, poz. 154 i z 1982 r. nr 3 poz. 18) w zakresie:

- 1) środków prewencyjnych w postaci internowania, określonych w art. 42-45; wydane w tych sprawach decyzje tracą moc z dniem zawieszenia stanu wojennego,
- 2) ograniczeń w sferze swobody poruszania się osób po terytorium państwa oraz związanych z tym obowiązków obywateli, określonych w art. 8-12,
- 3) obowiązków uzyskiwania szczególnych zezwoleń na organizowanie i przeprowadzanie zebrań, imprez artystycznych, rozrywkowych i sportowych oraz zbiórek publicznych, określonych w art. 13.

4) Prawa do strajków i akcji protestacyjnych, przeprowadzanych zgodnie z postanowieniami obowiązujących ustaw, określonego w art. 14.

5) Zawieszenia działalności stowarzyszeń, związków zawodowych, zrzeszeń oraz organizacji społecznych i zawodowych, określonego w art. 15.

6) Zawieszenia działalności samorządu załóg przedsiębiorstw państwowych, określonego w art. 16.

7) Cenzury przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej oraz kontroli rozmów telefonicznych, określonych w art. 18.

8) Zakazów dokonywania zdjęć fotograficznych i filmowych oraz obrazów telewizyjnych, a także używania określonych odznak i mundurów, określonych w art. 20 i art. 22.

9) Szczególnych zasad funkcjonowania administracji państwowej i gospodarki narodowej w czasie obowiązywania stanu wojennego i obowiązków obywateli z tym związanych, określonych w art. 29-41, z uwzględnieniem dalszych postanowień niniejszej ustawy.

2. Zawieszenie stanu wojennego powoduje również ograniczenie zakresu postępowania doręcznego, o którym mowa w dekrecie z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. nr 29, poz. 156) oraz zakresu rozszerzonej właściwości sądów wojskowych, o której mowa w dekrecie z dnia 12 grudnia 1981 r., o przekazaniu do właściwości sądów wojskowych spraw o niektórych przestępstwach oraz o zmianie ustroju sądów wojskowych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. nr 29, poz. 157) wyłącznie do spraw o przestępstwa określone w dalszych przepisach niniejszej ustawy.

3. Rada Państwa, na wniosek Rady Ministrów, w drodze uchwały może ponadto zawieszyc stosowanie innych niż wymienione w ust. 1 rygorów stanu wojennego ze względu na bezpieczeństwo państwa, określonych w przepisach ustawowych dotyczących tego stanu. Uchwała Rady Państwa podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz opublikowaniu w środkach masowego przekazu.

Rozdział 2

Przepisy szczególne na okres zawieszenia stanu wojennego

ART. 2.

1. Ze względu na potrzeby obronności państwa oraz potrzeby gospodarki narodowej i ludności, pracownicy pełniący służbę w jednostkach zmilitaryzowanych, w których w okresie zawieszenia stanu wojennego zniesiona została militaryzacja, mogą rozwiązać stosunek pracy w tym okresie tylko na mocy porozumienia stron. Od postanowienia kierownika zakładu pracy odmawiającego rozwiązania stosunku pracy pracownikowi przysługują odwołanie do organu sprawującego nadzór nad zakładem pracy.

2. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast stópnia wojewódzkich ustalają wykaz zakładów pracy, do których stosuje się postanowienia ust. 1.

3. Rada Ministrów może rozciągnąć moc obowiązującą postanowień ust. 1 na zakłady pracy produkujące wyroby objęte programami operacyjnymi oraz na zakłady pracy realizujące zadania nałożone na nie na podstawie art. 54 ustawy wymienionej w art. 2 ust. 3 — pracownicy takiego zakładu mogą być zobowiązani przez kierownika zakładu pracy do wykonywania pracy w wymiarze nie przekraczającym 46 godzin tygodniowo i 8 godzin dziennie, chyba że szczególne przepisy prawa pracy przewidują większy wymiar czasu pracy.

4. Niepodlega pracy przez pracownika, któremu kierownik zakładu pracy, o którym mowa w ust. 1-3, odmówił rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron, pociąga za sobą skutki jakiego przepisy prawa pracy i niniejszej ustawy wiążą z porzuceniem pracy przez pracownika.

ART. 3.

1. W razie szczególnych potrzeb gospodarczych i społecznych zakładu pracy, w którym w okresie zawieszenia stanu wojennego zniesiona została militaryzacja, a także zakładu pracy produkującego wyroby objęte programami operacyjnymi oraz realizującego zadania nałożone na podstawie art. 54 ustawy wymienionej w art. 2 ust. 3 — pracownicy takiego zakładu mogą być zobowiązani przez kierownika zakładu pracy do wykonywania pracy w wymiarze nie przekraczającym 46 godzin tygodniowo i 8 godzin dziennie, chyba że szczególne przepisy prawa pracy przewidują większy wymiar czasu pracy.

2. Praca wykonywana w myśl ust. 1 ponad normy czasu pracy ustalone zgodnie z powszechnie obowiązującymi lub szczególnymi przepisami prawa pracy stanowią pracę w godzinach nadliczbowych. Przepis niniejszy nie narusza szczególnych zasad wynagradzania za pracę w dni wolne od pracy.

ART. 4.

1. Pracownikowi uspołecznionego zakładu pracy, z którym zakład pracy rozwiązał stosunek pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika albo który porzucił pracę w okresie zawieszenia stanu wojennego, przysługują w nowym zakładzie pracy najniższe stawki wynagrodzenia zasadniczego, wynikająca z osobistego zaszczerowania na zajmowanym stanowisku, z tym że łączne wynagrodzenie w warunkach porównywalnych nie może być wyższe od ostatnio otrzymanego; awansowanie do wyższej grupy wynagrodzenia zasadniczego może nastąpić nie wcześniej niż po przeprowadzeniu co najmniej jednego roku.

2. Rozwiązanie z pracownikiem stosunku pracy w trybie,

o którym mowa w ust. 1, pociąga za sobą skutki jakiego przepisy prawa pracy i niniejszej ustawy wiążą z porzuceniem pracy przez pracownika.

3. Uspołeczniony zakład pracy może nawiązać stosunek pracy z osobą zamierzającą podjąć pracę w tym zakładzie tylko po uprzednim przedstawieniu przez nią świadectwa pracy zakładu, w którym była ostatnio zatrudniona.

4. Przepis ust. 3 nie dotyczy osób podejmujących zatrudnienie po raz pierwszy.

5. Kierownik uspołecznionego zakładu pracy lub inna osoba działająca w imieniu tego zakładu, która narusza przepisy ust. 1 lub 3 podlega karze grzywny od 10.000 do 20.000 złotych. Orzekanie w tych sprawach następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

ART. 5.

1. Uczestniczenie w okresie zawieszenia stanu wojennego w strajku, akcji protestacyjnej lub zgromadzeniu, przeprowadzonym wbrew postanowieniom obowiązujących przepisów prawa, zakłócanie ładu i porządku w zakładzie pracy, stanowi ciężkie naruszenie przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych, uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika, niezależnie od podstawy prawnej nawiązania stosunku pracy. Dopuszczenie się tych czynów na terenie bądź poza terenem szkoły wyższej przez studenta stanowi poważne naruszenie obowiązków studenta, uzasadniające skreślenie z listy studentów.

2. Uprawnienia do rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem, w wypadkach określonych w ust. 1, przysługują kierownikowi zakładu pracy zatrudniającego pracownika, a gdy rozwiązanie takie w myśl obowiązujących przepisów należy do innego organu, uprawnienie to przysługuje temu organowi. Skreślenie z listy studentów należy do uprawnień rektora szkoły wyższej.

3. Rozwiązanie stosunku pracy lub skreślenie z listy studentów w myśl przepisów ust. 2 następuje po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego. W sprawach tych nie mają zastosowania przepisy szczególne dotyczące trybu rozwiązywania stosunku pracy oraz skreślenia z listy studentów, w tym także przepisy dotyczące postępowania dyscyplinarnego.

ART. 6.

1. Minister pracy, płac i spraw socjalnych, w drodze rozporządzenia, określa szczególne zasady i tryb postępowania w sprawach, o których mowa w art. 2-5 oraz zasady pośrednictwa pracy w stosunku do osób, które porzuciły pracę lub z których został rozwiązany stosunek pracy z winy pracownika, a także zasady porównywalności wynagrodzeń, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, w stosunku do pracowników szkół wyższych przysługują ministrowi nauki, szkolnictwa wyższego i techniki, który działa w tych sprawach w porozumieniu z ministrami i kierownikami urzędów centralnych nadzorującymi szkoły wyższe.

3. Minister nauki, szkolnictwa wyższego i techniki, w porozumieniu z ministrami i kierownikami urzędów centralnych nadzorującymi szkoły wyższe, w drodze rozporządzenia, określa szczególne zasady i tryb postępowania w sprawach naruszania przez studentów szkół wyższych przepisu art. 5 ust. 1.

ART. 7.

1. Organa samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego, określone w przepisach ustawy z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. nr 24, poz. 123) i wybrane na jej podstawie, obejmują działalność na podstawie decyzji organu założycielskiego, wydanej w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zawieszenia stanu wojennego.

2. W okresie zawieszenia stanu wojennego w przedsiębiorstwach, do których mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 1 i 2, dyrektorów przedsiębiorstw powołują organ odwoławczy i organ założycielski; w przedsiębiorstwach tych zawieszają się także stosowanie przepisów art. 34 i 37 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. nr 24, poz. 122) w części dotyczącej zgłaszania przez Radę Pracowniczą sprzeciwu w sprawie powołania organu odwoławczego i dyrektora przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli działalność organów samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego narusza porządek prawny lub podstawowe interesy społeczne, organ założycielski zawieszca działalność organów samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego na czas określony, nie dłuższy jednak niż 6 miesięcy. W czasie zawieszenia działalności organów samorządu załogi ich kompetencje wykonuje dyrektor przedsiębiorstwa państwowego. Wznowienie działalności organów samorządu załogi może nastąpić przed upływem terminu zawieszenia, po przeprowadzeniu nowych wyborów do tych organów.

4. W okresie zawieszenia stanu wojennego wniesiony przez organ samorządu załogi oraz przez dyrektora przedsiębiorstwa państwowego sprzeciw w stosunku do decyzji podjętych wobec przedsiębiorstwa przez organ sprawujący nadzór, o którym mowa w art. 57 ustawy wymienionej w ust. 2, nie wstrzymuje wykonania takiej decyzji.

ART. 8.

Stowarzyszenia, zrzeszenia oraz organizacje społeczne i zawodowe, których działalność w dniu zawieszenia stanu wojennego była zawieszona, wznowiają swoją działalność w terminie określonym przez organ, który dokonał zawieszenia, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy od dnia zawieszenia tego stanu.

ART. 9.

1. Na okres zawieszenia stanu wojennego utrzymuje się obowiązujące w dniu zawieszenia tego stanu ograniczenia w swobodzie dysponowania środkami dewizowymi zgromadzonymi na rachunkach walutowych osób fizycznych — krajowców dewizowych.

2. Minister finansów, w drodze rozporządzenia, może ograniczyć ograniczenia, o których mowa w ust. 1.

ART. 10.

W okresie zawieszenia stanu wojennego postępowaniu doręcznemu przed sądami powszechnymi i wojskowymi, o których mowa w przepisach rozdziału I dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o postępowaniach szczególnych w sprawach o przestępstwa i wykroczenia w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. nr 29, poz. 156), podlegają wyłącznie sprawy o przestępstwach:

- 1) Przeciwko podstawowym interesom gospodarczym państwa określone w art. 127, 134 oraz 135 par. 1 i 2 Kodeksu Karnego, a także popełnione w warunkach wymienionych w art. 83 par. 2 przestępstwa określone z art. 74 par. 2, art. 75 par. 2 i art. 76 par. 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 25 października 1971 r. (Dz. U. nr 28, poz. 260, z 1975 r. nr 18 poz. 91 i nr 45, poz. 234 oraz z 1976 r. nr 19, poz. 122),

- 2) przeciwko życiu i zdrowiu określone w art. 146 par. 1, art. 168 par. 3 oraz art. 159 Kodeksu Karnego,
- 3) przeciwko mieniu określone w art. 201, 202, 208-211, 212 par. 2 oraz art. 215 par. 2 Kodeksu Karnego,
- 4) przeciwko działalności gospodarczej określone w art. 220, 221 par. 4 oraz art. 223 par. 3 Kodeksu Karnego.

ART. 11.

1. W okresie zawieszenia stanu wojennego rozszerzonej właściwości sądów wojskowych, o której mowa w przepisach rozdziału I, dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o przekazaniu do właściwości sądów wojskowych spraw o niektórych przestępstwach oraz o zmianie ustroju sądów wojskowych i wojskowych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w czasie obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. nr 29, poz. 157), podlegają wyłącznie sprawy o przestępstwach:

- 1) Przeciwko podstawowym interesom politycznym państwa określone w art. 122, 123 par. 1 i art. 129 Kodeksu Karnego w zakresie w jakim sprawy te przed dniem wprowadzenia stanu wojennego należały do właściwości sądów powszechnych oraz w art. 123, 126, 127 i 130-133 Kodeksu Karnego, jak również w art. 1 i 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1950 r. o obronie pokoju (Dz. U. nr 58, poz. 521),
- 2) Przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu określone w art. 143 Kodeksu Karnego,
- 3) Przeciwko porządkowi publicznemu określone w art. 286 Kodeksu Karnego,
- 4) Przeciwko wymiarowi sprawiedliwości określone w art. 254 par. 1 w związku z art. 122, 123, 124 par. 1 i 2 oraz art. 126-128 par. 1 Kodeksu Karnego,
- 5) Przeciwko życiu i mieniu określone w art. 146 i 209-211 Kodeksu Karnego, jeżeli sprawca posługiwał się bronią palną lub materiałem wybuchowym albo działał wspólnie z osobą, która posługiwała się taką bronią lub takim materiałem,
- 6) Przeciwko powszechnemu obowiązkowi obrony państwa określone w art. 221-223, 226 i 227 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. nr 18, poz. 111).

2. W okresie zawieszenia stanu wojennego rozszerzonej właściwości sądów wojskowych, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w art. 234 w związku z art. 237 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. nr 18, poz. 111) podlegają również sprawy o przestępstwach określone w części wojskowej Kodeksu Karnego, popełnione przez osoby pełniące służbę w obronie cywilnej lub w jednostce zmilitaryzowanej, a jeżeli jednostka zmilitaryzowana została podporządkowana dowódcy wojskowemu — także sprawy o inne przestępstwa popełnione przez te osoby, jak również sprawy o przestępstwa niezgłoszenia się do służby w obronie cywilnej lub w jednostce zmilitaryzowanej popełnione przez osoby powołane do tej służby.

Rozdział 3

Zmiany w przepisach obowiązujących

ART. 12.

W Kodeksie Karnym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 243 otrzymuje brzmienie:
„Art. 243 par. 1. Jeżeli sprawca przestępstwa określonego w art. 239 par. 1 zawiadomił organ powołany do ścigania o fakcie przestępstwa i okolicznościach jego popełnienia, zanim organ ten o nich się dowiedział, sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może odstąpić od jej wymierzenia.
- 2) Jeżeli sprawca przestępstwa określonego w art. 241 par. 1 lub 2 w związku z art. 239 par. 2 zawiadomił organ powołany do ścigania o fakcie przestępstwa i okolicznościach jego popełnienia zanim organ ten o nich się dowiedział lub najpóźniej przy pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania karnego ujawnił prawdę, sąd stosuje nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet może odstąpić od jej wymierzenia.
- 3) Jeżeli sprawca przestępstwa określonego w art. 241 par. 3 i 4 zawiadomił organ powołany do ścigania o fakcie przestępstwa i okolicznościach jego popełnienia zanim organ ten o nich się dowiedział, lub najpóźniej przy pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania karnego ujawnił prawdę, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.
- 4) Jeżeli sprawca przestępstwa określonego w art. 239 par. 2 i 3 lub art. 240 zawiadomił organ powołany do ścigania o fakcie przestępstwa i okolicznościach jego popełnienia, zanim organ ten o nich się dowiedział, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.
- 5) Jeżeli sprawca przestępstwa określonego w art. 241 par. 1 lub 2 w związku z art. 239 par. 1 oraz w art. 241 par. 3 i 4 zawiadomił organ powołany do ścigania o fakcie przestępstwa i okolicznościach jego popełnienia zanim organ ten o nich się dowiedział, lub najpóźniej przy pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania karnego ujawnił prawdę, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia.
- 6) Przepisy par. 1-4 stosuje się odpowiednio do podlega i pomocnika do przestępstw określonych w art. 239”.
- 2) Art. 273 par. 2 otrzymuje brzmienie:
„Par. 2. Kto w celu rozowzschnienia sporządza, gromadzi, przechowuje, przewozi, przenosi lub przesyła pismo, druk, nagranie, film lub inny przedmiot zawierający treść określona w art. 270-272 podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 5 lat”.
- 3) Po art. 282 dodaje się art. 282a w brzmieniu:
„Art. 282a. Kto podejmuje działanie w celu wywołania niepokoju publicznego lub rozruchów podlega karze pozbawienia wolności do lat 3”.

ART. 13.

W Kodeksie Postępowania Karnego art. 198 otrzymuje brzmienie: „art. 198 par. 1. po wszczęciu postępowania sąd lub prokurator mogą wydać postanowienie o udostępnieniu korespondencji, przesyłek albo o utrwaleniu treści rozmów telefonicznych mających znaczenie dla toczącego się postępowania. Na postanowienie w tej kwestii przysługują zażalenia.

Par. 2. Ogłoszenie oskarżonemu postanowienia, o którym mowa w par. 1, może być odroczone na czas oznaczony, niezbędny ze względu na dobro sprawy.

Par. 3. Urzędy pocztowe, telekomunikacyjne, celne oraz instytucje transportowe są obowiązane udostępnić sądowi lub prokuratorowi na ich żądanie korespondencji, przesyłek oraz zapisy treści rozmów telefonicznych, o których mowa w par. 1. Tylko sąd lub prokurator mają prawo je otwierać lub zarządzić odtworzenie. Z otwarcia korespondencji lub przesyłek oraz odtworzenia zapisu treści rozmowy telefonicznej i zniszczenia tego zapisu sporządza się protokół.

Par. 4. Przedmioty pozbawione znaczenia dla postępowania karnego należy niezwłocznie zwrócić właściwemu urzędowi lub instytucjom wymienionym w par. 3, a utrwalone zapisy treści rozmów telefonicznych — zniszczyć.

Par. 5. Minister sprawiedliwości, w porozumieniu z prokuratorem generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, określi, w drodze rozporządzenia sposób dokonywania, zabezpieczania, przechowywania, odtwarzania oraz niszczenia zapisów treści rozmów telefonicznych”.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

ART. 14.

1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może w okresie zawieszenia stanu wojennego wprowadzić szczególną odpowiedzialność porządkową w stosunku do osób zajmujących kierownicze stanowiska w administracji państwowej, innych państwowych jednostkach organizacyjnych i jednostkach gospodarki uspołecznionej, a także w szkolnictwie państwowym oraz placówkach naukowych i badawczych — które dopuściły się rażącego naruszenia porządku prawnego lub obowiązków służbowych, powodujących poważne szkody społeczne.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób, które naruszają porządek prawny lub obowiązki służbowe powodując poważne szkody społeczne, wchodzących w skład organów kolegialnych, uprawnionych do podejmowania decyzji w zakresie administracji państwowej i gospodarki narodowej.

3. Osoba, przeciwko której toczy się postępowanie, o którym mowa w ust. 1, zawieszca się w pełnieniu obowiązków służbowych lub w pełnieniu funkcji na czas trwania tego postępowania, na podstawie orzeczenia komisji specjalnego postępowania porządkowego.

4. W sprawach szczególnej odpowiedzialności porządkowej orzekają:

- 1) W pierwszej instancji — Komisja specjalnego postępowania porządkowego,
- 2) W drugiej instancji — Centralna Komisja Specjalnego Postępowania Porządkowego.
3. W postępowaniu z tytułu szczególnej odpowiedzialności porządkowej mogą być orzekane następujące kary:
1) Ostrzeżenie,
2) Zwołanie na niższe stanowisko,
3) Zwolnienie z zajmowanego stanowiska lub odwołanie ze składu organu kolegialnego.
4. Od orzeczeń wydanych w pierwszej instancji w postępowaniu z tytułu szczególnej odpowiedzialności porządkowej przysługuje, w terminie 7 dni, odwołanie do Centralnej Komisji Specjalnego Postępowania Porządkowego, której orzeczenia są ostateczne.
5. Prawomocne orzeczenia wydane w postępowaniu z tytułu szczególnej odpowiedzialności porządkowej podlegają z mocy prawa niezwłocznemu wykonaniu przez właściwe organy.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa organizację, zasady, skład i tryb powoływania komisji specjalnego postępowania porządkowego oraz rzeczników działających w tym postępowaniu, a także zasady i tryb postępowania przed komisjami oraz wykonywania ich orzeczeń.

ART. 15.

1. Nie wykonane w całości lub w części do dnia zniesienia stanu wojennego kary za przestępstwa i wykroczenia, prawomocnie wymierzone na podstawie przepisów art. 46-52 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. nr 29, poz. 154 i z 1982 r. nr 3 poz. 18) oraz orzeczone w trybie postępowania szczególnych, wprowadzanych na czas obowiązywania stanu wojennego, podlegają wykonaniu.

2. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia, określone w art. 46-52 dekretu, o którym mowa w ust. 1, wszczętych i nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie do dnia zniesienia stanu wojennego stosuje się nadal te przepisy, a kary wymierzone na ich podstawie podlegają wykonaniu.

ART. 16.

1. Nie zakończone do dnia zawieszenia stanu wojennego sprawy o przestępstwach, które przesyłały podlegać postępowaniu doręcznemu przed organem dotychczas właściwym; czynności procesowe dokonane przed tym dniem są skuteczne, jeżeli dokonano je z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do spraw nie zakończonych do dnia zniesienia stanu wojennego.

ART. 17.

1. Sprawy o przestępstwa, które z dniem zawieszenia stanu wojennego przesyłały podlegać rozszerzonej właściwości sądów wojskowych, toczą się do czasu uprawnomocnienia się wyroku przed organem dotychczas właściwym.

2. Jednakże właściwy sąd wojskowy, z własnej inicjatywy albo na wniosek oskarżonego lub prokuratora wojskowego, może przekazać sprawę do właściwości sądu powszechnego, jeżeli dobro wymiaru sprawiedliwości nie stoi temu na przeszkodzie. W takim wypadku postępowanie przed sądem danej instancji prowadzi się od początku.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w postępowaniu przygotowawczym, które prowadzi się w dalszym ciągu na zasadach ogólnych.

4. Przepisy art. 25 par. 3 i art. 29 Kodeksu Postępowania Karnego stosuje się odpowiednio.

ART. 18.

Zawieszenie stanu wojennego nie narusza przepisów dotyczących stanu wojennego zawartych w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1979 r. nr 18, poz. 111).

ART. 19.

Decyzje oraz inne indywidualne rozstrzygnięcia prawne, wydane na podstawie przepisów, obowiązujących w czasie stanu wojennego, zachowują moc prawną na zasadach ogólnych.

ART. 20.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Urzędowy tekst ustawy ogłoszony zostaje w „Dzienniku Ustaw”.

Miniony rok był okresem wyjątkowym w historii naszego ludowego państwa. Wprowadzenie stanu wojennego warunkowane było koniecznością ratowania państwa i bytu narodowego, miało na celu zatrzymanie postępującej dezintegracji struktur socjalistycznego państwa i procesu paraliżowania gospodarki narodowej. Zażęgano realne niebezpieczeństwo wojny domowej. W okresie tego roku położono tamę anarchizacji życia społecznego i zlikwidowano bezpośrednie zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego kraju.

W miarę upływu czasu malała baza społeczna antypaństwowych poczynań. Ład społeczny, porządek publiczny i bezpieczeństwo stają się w coraz większym stopniu powszechnie cenionymi dobrami jako gwarancja wychodzenia z kryzysu i dalszego rozwoju Polski.

Pod osłoną stanu wojennego powstały warunki do spełnienia zasadniczych postulatów społecznego protestu z 1980 roku i do odrzucenia tego, co z inspiracji wrogich Polsce sił godziło w byt państwa i jego obywateli. Wymagało to ogromnej pracy, będącej w znacznej części udziałem Sejmu PRL.

Nie znalazły potwierdzenia w praktyce obawy o możliwość stosowania zbytecznych represji w okresie stanu wojennego. Środki prewencyjne i represyjne stosowane były oszczędnie, współmiernie do ocen społecznego niebezpieczeństwa zachowań, które zobowiązywały do ich stosowania.

W okresie zawieszenia stanu wojennego nie będzie stosowana większość obowiązujących teraz rygorów

Skrót przemówienia Z. Surowca

W zmiennej sytuacji społeczno-politycznej, wobec istniejącego postępu normalizacji życia społecznego, wobec początków poprawy sytuacji gospodarczej, przedstawiam obywatelom państwa i upoważnienia Komisji Spraw Wewnętrznych i Wymiaru Sprawiedliwości oraz Komisji Prac Ustawodawczych projekty dwóch ustaw: o zmianie ustawy z 25 stycznia 1982 r., o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego oraz o szczególnej regulacji prawnej w o-

trzymach i Wymiaru Sprawiedliwości oraz Komisji Prac Ustawodawczych projekty dwóch ustaw: o zmianie ustawy z 25 stycznia 1982 r., o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego oraz o szczególnej regulacji prawnej w o-

okresie zawieszenia stanu wojennego. Projekty tych ustaw stały się przedmiotem wnikliwej analizy w toku prac tych komisji.

Komisje opowiedziały się za wprowadzeniem do naszego ustawodawstwa instytucji zawieszenia stanu wojennego i upoważnieniem Rady Państwa do jej wprowadzenia w miarę utrwalania się pokoju społecznego, ładu i porządku publicznego oraz do cofnięcia zawieszenia w czasie wystąpienia zagrożeń dla tych ważnych społecznie dóbr. Za trafne uważamy także by powzięte decyzji przez Radę Państwa następowały na wniosek Rady Ministrów, jako odpowiedzialnej za stan ładu i porządku w kraju i dysponującej aparatem, dokonującym niezbędnych w tym zakresie ocen i analiz.

Druga projektowana ustawa zawiera trojaki rodzaj przepisów: odnoszące się do niestosowania określonych rygorów stanu wojennego po jego zawieszeniu; przepisy, których moc obowiązująca rozciąga się na okres zawieszenia stanu wojennego; przepisy, mające charakter trwały, które rozoboczną funkcjonowanie wraz z zawieszeniem stanu wojennego.

Obradował Sejm PRL

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

regulacji prawnej w okresie stanu wojennego oraz o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia tego stanu.

W imieniu obu komisji sprawozdanie przedstawił pos. Zygmunt Surowiec (ZSL). (Skrót przemówienia podajemy na str. 2).

Pos. Ryszard Wojna (PZPR, okr. wyb. Warszawa) w swym wystąpieniu stwierdził, że po długiej, ciężkiej drodze przezwyciężania kryzysu dojdziemy do nowego etapu.

Nawiązując do niedawnej przeszłości, przypomniał, iż PZPR uznała robotniczy protest za usprawiedliwiony.

Przemawiając w imieniu Klubu Poselskiego ZSL pos. Józef Szymanek (okr. wyb. Piotrków Tryb.) stwierdził, że dyskusja o zawieszeniu stanu wojennego dla asumptu do szerokiej debaty politycznej.

Nawiązując do oświadczenia Klubu Poselskiego ZSL z 13 grudnia br. mówca potwierdził poparcie tego klubu dla rozwiązań ustawowych dotyczących zawieszenia stanu wojennego i szczególnych uregulowań prawnych w tym okresie.

Pos. Henryk Stawski (SD, okr. wyb. Zielona Góra) przypominając drogi historyczne naszego kraju od czasów rozbioru po II wojnę światową stwierdził, że wiele państw obiecywało nam pomoc, ale nigdy tego nie dotrymywało.

Obecny był narodem Polska zabezpieczają Układem Warszawskim. Wykorzystując bieżące 70. wrogę staraj się doprowadzić do destabilizacji w naszym kraju.

Pos. Stanisław Kamieniarski (PZPR, okr. wyb. Nowy Sącz) stwierdził, że w wyniku wprowadzenia stanu wojennego zapewniono spokój i bezpieczeństwo całemu społeczeństwu.

Wprowadzenie stanu wojennego przeszkodziło tym wszystkim, którzy wykorzystali słuszne wystąpienie robotników, dla osiągnięcia własnych celów.

Pos. Jerzy Ozdowski (bezp. okr. wyb. w Poznaniu) podkreślił m. in., że dzisiejszy dzień rozpoczyna nowy okres suwerenności życia narodu we własnym państwie.

Nawiązując do wdrażania reformy gospodarczej stwierdził, że — jak nigdy dotychczas — liczymy na to, że wspólnota pracownicza nowego typu będzie czynnikiem przywrócenia równowagi rynkowej i porządku ekonomicznego.

Pos. Edmund Osmańczyk (bezp. okr. wyb. Kędzierzyn-Koźle) podzielił się na wstępie refleksjami, jakie nasunęły mu się po ostatnim pobycie za granicą.

Gdy powszechna staje się troska o byt ekonomiczny całej ludzkości — powiedział — pozostałe aspekty muszą ulec pewnemu uspokojeniu.

Dlatego na ogół z wyrażoną ulgą przymuje się w świecie zapewnienie, że w Polsce następuje dalszy spadek napięcia politycznego.

Sa odczytanie obok tego postawy otwarcie wrogle, zakładające z góry niemożliwość zniesienia w Polsce stanu wojennego.

W konkluzji poseł stwierdził, że oczekujemy od zagranicy stosowania wobec Polski i Polaków zasad uczciwej gry.

Przechodząc do spraw polskich, poseł podkreślił znaczenie najbliższych dwóch lat dla stworzenia modelu polskiej, socjalistycznej demokracji.

Podtrzymał propozycję powołania Polskiego Komitetu ds. Odrodzenia i Naprawy Rzeczypospolitej.

Po przerwie przewodnictwo obrad objął wicemarszałek Sejmu Piotr Stefański.

Kolejnym mówcą pos. Jan Melgiesz (ZSL, okr. wyb. w Lublinie) zwrócił uwagę na to, że zawieszenie stanu wojennego będzie oznaczać zakończenie pierwszego etapu prac Sejmu, władz politycznych i państwowych nad stworzeniem podstaw spokojnego rozwoju naszej ojczyzny w przyszłości.

W dalszej części wystąpienia poseł omówił rolę samorządu na wsi.

Pos. Alfons Kłafkowski (bezp. okr. wyb. Koła Poselskiego „PAX”, okr. wyb. Komin) przedstawił w imieniu swego Koła kilka dodatkowych uwag na temat znaczenia i roli państwa w tym okresie.

Pos. Marjan Konieczny (PZPR, okr. wyb. Kraków) podkreślił, że zawieszenie stanu wojennego stawia środowiska artystyczne wobec nowej sytuacji.

Sądzą — stwierdził — że przez cały 1982 r. znaczna część środowisk artystycznych i prawie wszystkie związki twórcze nie postawiły sobie jasno pytania o to, co toczą w naszym kraju walkę siły, które zagroziły 13 grudnia ub. r. drogę procesowi rozkładu państwa.

Postawa władz mojego środowiska artystycznego wydaje mi się zachęcająca.

Po przerwie przewodnictwo obrad objął wicemarszałek Zbigniew Gertch.

Głos zabrała pos. Zofia Mroczka (PZPR, okr. wyb. Rzeszów), która zaakcentowała, że przedłożone projekty ustaw otwierają nowy etap w życiu społeczeństwa i przyczyniają się do pogłębienia atmosfery porozumienia i pracy.

Dalszą część swego wystąpienia posłanka poświęciła problemom młodego pokolenia. Stwierdziła, że w systemie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze uchwały Rady Państwa określenie terytorium i datę tego zawieszenia. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz opublikowaniu w środkach masowego przekazu.

W tym samym trybie następuje przywrócenie stanu wojennego lub jego rygorów, o których mowa w ust. 2.

4. Zakres regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego, określa odrębna ustawa.

ART. 2
Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Urządowy tekst ustawy ogłoszony zostaje w „Dzienniku Ustaw”.

nie zastrzeżenie, co do niektórych rozwiązań. Poseł podkreślił przy tym, że dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebne jest powszechne uczestnictwo w działaniach mających na celu dobro kraju, tworzeniu warunków dla wyhodzenia z kryzysu społecznego.

Pos. Edmund Męclowski (bezp. okr. wyb. Wałbrzych) powiedział, że w odczuciu narodu, zwłaszcza jego starszego pokolenia, sprawą najważniejszą jest troska o losy jutra naszej ojczyzny.

Stąd rozi się aprobata dla idei zawieszenia stanu wojennego. Jest dziś pora i miejsce — stwierdził poseł — aby złożyć hołd Wojsku Polskiemu, które uratowało kraj i zapewniło mu pokój i bezpieczeństwo wewnętrzne.

Należy się też podziękować górnikom za ich trud.

Pos. Wojciech Kętrzyński (bezp. CHSS, okr. wyb. Olsztyn) oświadczył, że waga rozpatrywanych projektów, ustaw wynika nie tylko z zawartych w nich treści, ale również — i może to być najbardziej istotne — stąd że kształtują one podstawy prawne dla zapowiedzianej decyzji o zawieszeniu obowiązującego stanu wojennego, otwierając perspektywę jego ostatecznego zniesienia.

Mówca usłuskował się do postanowień proponowanych aktów, a następnie podkreślił, że Kościół katolicki w Polsce, jak również wszystkie inne Kościoły chrześcijańskie wspierają swym autorytetem moralnym sprawę rzetelnego porozumienia i współpracy w imię wspólnego dobra narodu i państwa.

Koło Poselskie CHSS poprze przedstawione Sejmowi projekty ustaw.

Pos. Tadeusz Orłof (ZSL, okr. wyb. Stargard Szczeciński) stwierdził, że w obecnej sytuacji politycznej i gospodarczej możliwe jest jedynie zawieszenie rygorów stanu wojennego, nie ma natomiast jeszcze warunków do zniesienia wszystkich jego postanowień.

Mówca zwrócił uwagę, że w kształtowaniu zasad powinności obywatelskich i patriotyzmu podstawowa rola przypada polskiemu szkolnictwu.

Pos. Marjan Konieczny (PZPR, okr. wyb. Kraków) podkreślił, że zawieszenie stanu wojennego stawia środowiska artystyczne wobec nowej sytuacji.

Sądzą — stwierdził — że przez cały 1982 r. znaczna część środowisk artystycznych i prawie wszystkie związki twórcze nie postawiły sobie jasno pytania o to, co toczą w naszym kraju walkę siły, które zagroziły 13 grudnia ub. r. drogę procesowi rozkładu państwa.

Postawa władz mojego środowiska artystycznego wydaje mi się zachęcająca.

Następnie Izba uchwalała — przy 9 głosach wstrzymujących się — ustawę o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego, wraz z poprawkami zaproponowanymi przez komisje sejmowe i posła — sprawozdawcę.

Na tym obrady zakończono. Następane posiedzenie — poświęcone sprawom budżetowym i wariantom planu 3-letniego — przewiduje się w dniu 28 bm.

Ustawa z dnia 18 grudnia 1982 r. o zmianie ustawy o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego

ART. 1

W ustawie z dnia 25 stycznia 1982 r. o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego (Dz. U. nr 3, poz. 18) po art. 1 dodaje się par. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. I. W miarę utrwalania się pokoju społecznego, ładu i porządku publicznego, Rada Państwa, na wniosek Rady Ministrów, może zawie-

ść stan wojenny wprowadzony ze względu na bezpieczeństwo państwa na całym lub na części terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. W razie zagrożenia spokoju, ładu i porządku publicznego Rada Państwa, na wniosek Rady Ministrów, może przywrócić uprzednio zawieszony stan wojenny lub niektóre rygorystyki tego stanu.

3. Zawieszenie stanu wojennego, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze uchwały Rady Państwa określającej terytorium i datę tego zawieszenia. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz opublikowaniu w środkach masowego przekazu.

W tym samym trybie następuje przywrócenie stanu wojennego lub jego rygorów, o których mowa w ust. 2.

4. Zakres regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego, określa odrębna ustawa.

ART. 2
Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Urządowy tekst ustawy ogłoszony zostaje w „Dzienniku Ustaw”.

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 3)

Z aprobatą należało odnieść się do projektowanego katalogu rygorów, które nie będą stosowane wraz z zawieszeniem stanu wojennego. Jednocześnie — dając wyraz nadziei na dalszy postęp normalizacji życia społecznego, stanu ładu i porządku w kraju — komisje uważają za celowe przekazanie Radzie Państwa uprawnienia do znoszenia dalszych rygorów stanu wojennego.

Projektowana ustawa jest aktem o szczególnej doniosłości. Na jego podstawie — nie będzie stosowana zdecydowana większość obowiązujących rygorów stanu wojennego, wśród nich prawo do stosowania internowania, prawo do stosowania ograniczeń w poruszaniu się obywateli po terytorium państwa, cenzury przesyłek pocztowych i korespondencji telekomunikacyjnej, kontroli rozmów telefonicznych.

Nie będzie także stosowane: prawo zawieszania działalności stowarzyszeń, zrzeszeń oraz organizacji społecznych i zawodowych, zaś te, które dotąd nie reaktywowały działalności będą mogły podjąć ją w terminie, wyznaczonym przez organ, który wydał decyzję o zawieszeniu, nie dłuższym jednak niż 6 miesięcy. Przystanie obowiązywać zakaz strajków i akcji protestacyjnych, jeżeli będą one przeprowadzane zgodnie z postanowieniami obowiązujących ustaw.

Okres zawieszenia stanu wojennego winien przybliżyć w czasie możliwe najkrótszym całkowite zniesienie stanu wojennego. Potrzebne jest tworzenie gwarancji, które tę perspektywę uczyniłyby realną. Temu celowi służą normy prawne, przewidziane w projektowanej ustawie. Należało jednocześnie mieć na uwadze, by przewidziane w ustawie środki nie stwarzały zbędnych uciążliwości, by odpowiadały ściśle, w niczym jej nie przewyższając, potrzebom, okresu, w który wjeżdżamy. Ten postulat projektowana ustawa spełnia.

W toku prac komisji, podczas dyskusji nad ograniczeniami w zakresie rozwiązywania stosunku pracy oraz niektórych uprawnień samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego uznano za słuszne, by ograniczenia te obowiązywały w możliwie najmniejszej liczbie przedsiębiorstw. Z tego

względem w projekcie ustawy przewiduje się, że będą one obowiązywały jedynie w tych zmilitaryzowanych obecnie przedsiębiorstwach, w których jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności państwa, gospodarki narodowej lub ludności. Wykaz tych przedsiębiorstw — po zniesieniu militaryzacji — ustala właściwi ministrowie i wojewodowie. Ograniczenia, o których mowa, dotyczą prawa do rozwiązywania stosunku pracy jedynie na mocy porozumienia stron (z tym, że od postanowienia odmawiającego zgody przysługuje odwołanie do organu sprawującego nadzór nad zakładem pracy) oraz zawieszania prawa do powoływania i odwoływania dyrektora przedsiębiorstwa.

Rada Ministrów może rozciągnąć moc obowiązującą przepisu ograniczającego prawo rozwiązania stosunku pracy na zakłady produkujące wyroby objęte programami operacyjnymi, a więc najważniejsze w okresie wychodzenia z kryzysu, a także na te zakłady, które realizują zadania nałożone na nie na podstawie art. 54 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych. Zadania te — jak wiadomo — mogą wynikać z potrzeb obrony kraju, w wypadku klęski żywiołowej, lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

Komisje zaproponowały zmiany w wysokości kary grzywny, przewidzianej w ustawie, aby zachować zgodność z przepisami o wykroczeniach. Proponują również — zamiast słów „sianie niepokoju społecznego” użycie „zakłócenie ładu i porządku”, co jest określeniem bardziej precyzyjnym i znanym w ustawodawstwie.

Z myślą o sprawnej, dobrze zorganizowanej pracy w przedsiębiorstwach i innych zakładach pracy, a także poprawy dyscypliny pracy i nauki w zakładach pracy i wyższych uczelniach, proponuje się postanowienia, zmierzające do zapewnienia stabilności kadrowej, stwarzające możliwość prze-

Budowanie porozumienia Polaków

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

Z kolei informację o kierunkach prac nad założeniami programowo-organizacyjnymi PRON przedstawił prof. Janusz Reykowski. (Tezy wystąpienia J. Reykowskiego podajemy na str. 3).

Problemy zasygnalizowane w obu wystąpieniach stały się punktem wyjścia do dyskusji, wymiany poglądów i opinii na temat sposobów rozwijania społeczno-obywatelskiego charakteru PRON.

Szukano odpowiedzi na pytanie: czym powinno się wyrazić w praktyce działania ruchu odrodzenia na wszystkich szczeblach.

Uczestnicy posiedzenia powołali przewodniczącą Tymczasowej Rady Krajowej, Prezydium Rady oraz przewodniczących czterech komisji problemowych.

Na przewodniczącą Tymczasowej Rady Krajowej PRON powołano Jana Dobraczyńskiego, zgłaszając jego kandydaturę — w imieniu Komisji Rekomendującej — wicemarszałek Sejmu Zbigniew Gerlach (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Radzie zaakceptowała przedłożone propozycje.

Następnie głos zabrał prof. Marian Orzechowski, który przedstawił referat nt. aktualnych zadań PRON w życiu społeczno-politycznym oraz zadań Tymczasowej Rady Krajowej. (Tezy referatu M. Orzechowskiego podajemy na str. 3).

Oświadczenie Tymczasowej Rady Krajowej PRON

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

wie podjął dialog ze wszystkimi, dla których Polska jest wartością nadrzędną.

— Chcemy działać na rzecz pokoju wewnętrznego, rozwoju twórczej pracy i kultury, sprawiedliwego podziału wytworzonych dóbr. Chcemy działać na rzecz odrodzenia moralnego narodu i ochrony rodziny. Opowiadamy się za konsekwentną realizacją porozumienia społecznego, reform i socjalistycznej odnowy. Zwracamy się do wszystkich Polek i Polaków, abyśmy wspólnie tworzyli warunki całkowitego zakończenia stanu wojennego w realnie bliższej perspektywie.

— Nie będziemy szedli w śluby, aby przywrócić Polsce należne jej miejsce w świecie. Zjemy w dobie wstęgu zbrojeń i zagrożenia prawa ludzi do życia w pokoju. Naruszana jest suwerenność narodów, stosowany jest szantaż militarny, polityczny i gospodarczy. I nam też usiłuje się narzucić sposób, w jaki mamy urządzić dom ojczyzny. Zdecydowanie odrzucamy wszelkie próby ingerowania w nasze sprawy wewnętrzne. Przekonani jesteśmy, że stanowisko to podziela każdy Polak świadomy swojej godności narodowej. Nasze narodowe aspiracje wspierane są przez wszystkie kraje wspólnoty socjalistycznej, przez wielu przyjaciół, jakich Polska ma na całym świecie.

— Podejmijmy działania służące umacnianiu i rozszerzaniu naszego ruchu. Wyrażamy przekonanie, iż nie

zabraknie w nim ludzi społecznej zasługi — działaczy Frontu Jedności Narodu i Obywatelskich Komitetów Odrodzenia Narodowego. Będziemy udzielali wsparcia, pomocy i rady wszystkim ogniom ruchu w ich nielatywnej, pionierskiej działalności. Krajowa Rada będzie starała się koordynować ich pracę, doradzać formy i metody rozwiązywania podejmowanych problemów, przedkładać propozycje. Uprawościliśmy będziemy wszystkie inicjatywy konstruktywne działania ogółu PRON, zgodne z deklaracją z dnia 20 lipca br.

Tymczasowa Rada Krajowa, wspólnie ze wszystkimi ogniwami PRON, przygotowuje kongres przedstawicieli ruchu, który powinien odbyć się wiosną 1983 roku. Tymczasowa Rada Krajowa PRON zwraca się do wszystkich działaczy ruchu o aktywny udział w przygotowaniach do kongresu, tak,

